

Alsof Sherlock op het podium staat

Het lijkt wel alsof Sherlock Holmes terug is in het theater, de speurneus met zijn regenjas en eeuwige pijp. Het is de conciërge die, tijdens zijn inspectieronde na afloop van een schoolfeest in de gymzaal, een gruwelijke vondst doet. Helemaal ingetapet hangt er een lijk aan de touwen.

Wie heeft het gedaan en waar is de dader gebleven? 'Guilty until proven' heeft de vorm van een klassieke whodunnit, in de verte geïnspireerd op Agatha Christies klassieker 'Murder on the oriënt express'. Niemand mag de deur uit voor de dader gevonden is. En dan ontspint zich een ingenieus plot – dat hier helaas onbesproken moet blijven –, waarin via een aantal niet altijd even gemakkelijk te volgen stappen een antwoord wordt gegeven op de 'whodunnit'-vraag.

Sir Duke

Het is een voorstelling van het jonge theatercollectief Sir Duke, dat onder de vlag van Orkater muziektheater maakt. Twee jaar geleden debuteerden zij met het succesvolle 'De blackout van '77', een persoonlijke geschiedenis van de zwarte gemeenschap in het naoorlogse Amerika.

Als een van hun uitgangspunten noemen schrijver Esther Duysker en regisseur Nita Kersten het 'zoeken naar andere perspectieven' en dat is wat zij hebben nagestreefd in deze nieuwe voorstelling. Wie bepaalt bijvoorbeeld wanneer iemand schuldig is? En wanneer ben je eigenlijk schuldig, als je de trekker overhaalt of ook als je ergens de kogels laat slingeren? 'Guilty until proven' is een ambitieuze voorstelling die niet in alle opzichten geslaagd kan worden genoemd. De opbouw is complex: soms razendsnelle wisselingen, dan weer trage terugblikken, een experiment met *fast forward* en *rewind* dat soms spanning opwekt, maar ook vervreemdend werkt.

Een aantal scènes keert meermalen terug (waarbij niet altijd duidelijk is waarom), het perspectief kantelt geregeld en de muzikale en dansante intermezzo's zijn mooi om naar te kijken en luisteren, maar houden soms het verhaal op. Echt spannend wordt het niet en dat is toch een eerste vereiste voor een whodunnit. Daarnaast is de geloofwaardigheid niet altijd even groot van de overige personages die buitengewoon complexe verhoudingen met elkaar blijken te hebben: een leerlinge van de school, een docent maatschappijleer, de kantinejuffrouw en een schoonmaakster die eigenlijk neurologe is.

Gery Mendes heeft een dubbelrol: behalve conciërge is hij ook een (uitstekende) verteller, maar door te wisselen van vertelperspectief, haal je de spanning uit de voorstelling. Bijzonder is de bijna steeds aanwezige muziek die als een soundtrack onder de film werkt, met spanningsopbouwende beats en schrille gitaren, maar ook verrassende soundscapes waarin je invloeden van zowel Afrikaanse als pop, funk en klassieke muziek hoort.

Margriet Prinssen

Theater Recensie

'Guilty until proven' door Orkater/Sir Duke. Regie: Nita Kersten. Bijgewoond op 7 december in de Toneelschuur in Haarlem. Nog te zien in o.m.: Nationale Theater, Den Haag (13 en 14/12); Ins Blau, Leiden (17/12); Bellevue, Amsterdam (8 t/m 11/1); Het Park, Hoorn (21/1); Zaantheater, Zaandam (30/1); De Vest, Alkmaar (5/2).
www.orkater.nl

Gery Mendes in 'Guilty until Proven' van Orkater.

FOTO BEN VAN DUIN